

číslo 2.

PROSINEC 2020

Ludmírov

Z P R A V O D A J

Ponikev • Milkov • Ospělov • Dětkovice

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, rok uplynul jako voda a dal nám tím možnost bilancování. V lednu zastupitelstvo obce Ludmírov rozhodlo, mimo jiné, také na základě Vašich odevzdaných anketních lístků, o budoucí podobě znaku a vlajky obce Ludmírov. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky Rozhodnutím č. 51 dne 21. dubna 2020 udělila obci Ludmírov zvolený znak a vlajku. Dne 30. září 2020 předseda poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Radek Vondráček předal dekret udělující obci Ludmírov znak a vlajku.

Koncem února se začalo s přípravou rekonstrukce místní komunikace v Dětkovicích, na kterou obec Ludmírov získala dotaci a také s opravou a vybudováním nové zastávky autobusu u krajské silnice, kterou po několikerém zrušení a opětovném schválení, začala správa silnic opravovat začátkem prázdnin.

Od března však veškeré dění v našich životech zasáhla koronavirová krize, se kterou se více či méně úspěšně vyrovnáváme dodnes a předpokládám, že se s tímto novým typem nákazy bude muset naše společnost naučit žít stejně tak, jak se to naučila s morem, cholerou, AIDS a podobně. Na některé z těchto onemocnění není dodnes účinný lék a společnost se je naučila respektovat a s vědomím, že tu jsou, také normálně dál fungovat. Tato pandemie bude dále nejvíce ovlivňovat kulturní a společenské dění v našich obcích, které budeme muset pořádat s ohledem na aktuální situaci.

Zbytek roku pokračoval v omezeném režimu a díky rozvolňování se podařilo uskutečnit alespoň v letních měsících některé akce. Důležitým úkolem bylo zajistit svoz odpadů, bioodpadů, velkoobjemového a nebezpečného odpadu, a to i v době nouzového stavu. Pro Milkov byla schválena rekonstrukce střechy na kapli, v Ponikvi byl za dotační podpory rekonstruován kříž u kaple, v Ospělově si místní občané vybudovali za přispění obce odvodnění a obrubník kolem kaple a v Ludmírově byl po dvanácti letech vyčištěn potok.

V nastávajícím období bude nejdůležitějším úkolem zvolit nejvhodnější způsob, jak odkanalizovat naše domácnosti ve všech místních částech s ohledem, na co nejnižší finanční zatížení vlastníků nemovitostí. V jarních měsících bude vybudováno nové dětské hřiště v Ponikvi. V rámci dotačních výzev byla podána žádost na celkovou revitalizaci veřejného osvětlení. Z dotací by také měla být částečně hrazena oprava střechy na obecní budově v Ospělově.

Jménem obecního úřadu Ludmírov, zastupitelstva obce Ludmírov a také jménem svým mi dovoluji, popřát Vám do nadcházejícího roku 2021 pevné zdraví, hodně štěstí, osobních i pracovních úspěchů, a hlavně spoustu sil ke zvládnutí současné nelehké situace.

Jan Kuchař
starosta

NAŠI LEGIONÁŘI A PADLÍ OBČANÉ VE VELKÉ VÁLCE 1914 - 1918

Dne 20.6.2020 jsem se stal za panem Petrem na DPS v Ludmírově. Navázal jsem tak na jednu z minulých návštěv, kdy jsme si povídali o našich legionářích. Níže zapisuji výsledek, neboť tento soupis o našich legionářích doposud chyběl.

Z Ludmírova byli 4 legionáři, všichni na ruské frontě, jeden padl. Z Ponikve také byli 4 legionáři. Dva na ruské frontě, jeden na italské frontě a jeden na francouzské frontě. Dva z nich bojovali u Zborova. Z Milkova pocházelo 7 legionářů. Šest z nich bylo na ruské frontě, jeden na italské. Dva z nich bojovali u Zborova. Jeden padl.

Dále uvádím údaje o našich padlých občanech v první světové válce. Tyto údaje jsou průběžně doplňovány a aktualizovány. Máte-li bližší informace, fotografie, vzpomínky, neváhejte se na mě obrátit. Velmi rád je pro budoucí generace doplním.

LUDMÍROV

Vojín **Žouželka Albert**, nar. 26.2.1894 v Ludmírově

Bydlel v Litovli. Zajat byl 5.9.1916 v místě Janovo (kóta 485 m v Karpatech, východní Slovensko). Ruská legie. V legiích sloužil u 1 střeleckého pluku. V rakousko-uherské armádě sloužil u 93 pěšího pluku. Dne 16.12.1916 zemřel v Litvinově (Halič) při nešťastné náhodě, když čistil pušku. Je zde i pohřben.

Vojín **Václavek Antonín**, nar. 4.11.1894 v Ludmírově

Zajat byl 1.3.1915 v Karpatech. Ruská legie. Do legií se přihlásil ve Tverské gubernii. Do další legie byl zařazen 13.1.1918. V legiích sloužil u 10 střeleckého pluku „Jana Sladkého Koziny“. V rakousko-uherské armádě sloužil u 93 pěšího pluku. Konec v legiích 14.8.1920. Vrátil se do vlasti. Žil v Ludmírově.

Desátník **Faltýnek Jan**, nar. 8.5.1896 v Ludmírově

Byl zajat 16.6. v místě Dubno. Ruská legie. Do legií se přihlásil Buguruslanu, Samaře. Datum vstupu do legií 28.8.1917. V rakousko-uherské armádě sloužil u 13 zeměbranceckého pěšího pluku. V ruských legiích 8 střelecký pluk „Slezský“. Demobilizován 11.12.1920. Učitel v Ludmírově.

Vojín **Navrátil Cyril**, nar. 5.7.1875

Byl zajat 16.7.1915, v místě Sokal. Ruská legie od 9.9.1917. Zařazen zde byl do 1. dělostřelecké brigády. 1.9.1918 byl propuštěn ze zdravotních důvodů. U rakousko-uherské armády sloužil u 31 zeměbranceckého pěšího pluku. Knihař. Žil v Praze.

PONIKEV

Vojín **Červinka František**, nar. 30.11.1891 v Ponikvi

Do legií se přihlásil 1.1.1918, konec v legiích 29.10.1919. Zajat byl 10.10.1916 v Nové vsi. Italské legie. Zde sloužil u 6. divize, potom v hlavním stanu. Sloužil u rakousko-uherské armády 1. zákop. Prapor. Pak bydlel v Jaroměřicích. Odešel k četnictvu, zemřel 27.9.1927. V legiích sloužil od 1.1.1918 do 31.10.1919. Po návratu byl nasazen na Slovensko!

Podporučík **Čížek Ladislav**, nar. 13.10.1894 v Ponikvi

Do legií se přihlásil 19.7.1916, konec v legiích 19.6.1920. Zajat byl 16.6.1916 v Dubně (severovýchodně od Lvova, dnešní Ukrajina). Ruské legie. Do legií se přihlásil v místě Darnice. V legiích sloužil u 1 střeleckého pluku „Mistra Jana Husa“. Z hodnosti vojína na podporučíka. Sloužil v rakousko-uherské armádě u 93 pěšího pluku. Pak bydlel v Prostějově. Pak sloužil v československé armádě. Účastník bojů u Zborova, Tarnopole atd.

Vojín **Novotný Antonín**, nar. 11.1.1889 v Ponikvi

Do legií se přihlásil v Revelu (jihozápadní Francie). Zajat byl 16.5.1915 v Jablonce (Karpaty, Halič) na ruské frontě. Ruské legie, později převelen do Francie. Francouzská legie. Zařazen do legie byl 9.7.1917 a 24.9.1917. V legiích sloužil u 2 zál. pluku a dále u 21 střeleckého pluku. 7.3.1918 zařazen do francouzské legie. V rakousko-uherské armádě sloužil u 93 pěšího pluku. Vrátil se do vlasti a byl demobilizován 20.12.1919. Po návratu do vlasti nasazen na Slovensku!

Desátník **Procházka František**, nar. 24.9.1895 v Ponikvi

Do legií se přihlásil v Kyjevě (Ukrajina) dne 18.4.1917. Zajat byl 10.6.1916 v místě Okna (dnes Vikna, Ukrajina). Ruská legie. Do legie byl zařazen 5.5.1917. V legiích sloužil u 1 střeleckého pluku „Mistra Jana Husa“. V rakousko-uherské armádě sloužil u 54 pěšího pluku. Ve vojenské knížce má poznámku: Má charakter. Bydlel pak na Plumlově a později v Malém Hradisku. Účastník bitvy u Zborova, Tarnopole atd.

MILKOV

Desátník **Volf Jan**, nar. 20.1.1890 v Milkově

Zajat byl 20.9.1916 v místě Sviňuchy. Ruská legie. Datum zařazení do další legie byl 31.10.1917. V legiích sloužil u 1 jízdního pluku a potom u 6 střeleckého pluku „Hanácký“. V rakousko-uherské armádě sloužil u 12 dragounského pluku. 25.12.1918 zemřel.

Vojín **Slouka Josef**, nar. 7.8.1878 v Milkově

Zajat byl 29.1.1918 v místě Monte Bello (kóta 712, Itálie). Italská legie. Do legií se přihlásil 25.3.1918 v Padule (Itálie). Zařazen byl 26.4.1918. V legiích sloužil u 33 střeleckého pluku. V rakousko-uherské armádě sloužil u praporu polních myslivců. V legiích byl do 23.7.1919. Po návratu do vlasti byl nasazen na Slovensku!

Vojín **Sedláček Antonín**, nar. 9.5.1882 v Milkově

Zajat byl 20.7.1916 v místě Jaremče (Karpaty, Halič, Ivanofankviská oblast, dnešní Ukrajina). Ruská legie. Do legií v místě Darnica (dnešní Ukrajina). Datum zařazení do další legie 21.7.1916. V legiích sloužil u 2 střeleckého pluku „Jiřího z Poděbrad“. V rakousko-uherské armádě sloužil u 93 pěšího pluku. V legiích byl do 3.12.1919. Účastník bojů u Zborova, Tarnopole atd. Demobilizován. Vrátil se do vlasti. Bydlel v Kladkách.

Desátník **Svozil Jaroslav**, nar. 18.2.1896 v Milkově

Zajat byl 20.7.1916 v místě Berestečko. Ruská legie. Do legií se přihlásil v Poltavě (východní Ukrajina). 8.3.1918 další přihlášení do legie. V legiích sloužil

u 5 střeleckého pluku, později u 12 střeleckého pluku. Z vojína do hodnosti desátníka. V rakousko-uherské armádě sloužil u 13 zeměbranceckého pěšího pluku. Vrátil se do vlasti. Demobilizován. V legiích byl do 14.9.1920. Povoláním učitel v Milkově.

Četař **Kulíšek Florián**, nar. 4.5.1890 v Milkově

Zajat byl 5.6.1915 v místě Kolomyja (dnešní Ukrajina, u řeky Prut). Ruská legie. Do legií se přihlásil 1.2.1916 v Besarábii, kde byl k tomuto datu zapsán do legií. V legiích sloužil u 1 střeleckého pluku „Mistra Jana Husa“. Z vojína do hodnosti četaře. V rakousko-uherské armádě sloužil u 93 pěšího pluku. Vrátil se do vlasti. Demobilizován. V legiích byl do 29.5.1920. Účastník bitvy u Zborova, Tarnopole apod.

Vojín **Kolomazník Josef**, nar. 20.4.1878 v Milkově

Zajat byl 24.12.1914 v místě Korčín (60 km severně od města Lvov, dnešní Ukrajina). Ruská legie. Do dalšího útvaru legií byl zařazen 20.5.1918. V legiích sloužil u 8 střeleckého pluku a později u 3 nemocnice. V rakousko-uherské armádě sloužil u 13 zeměbranceckého pěšího pluku. Vrátil se do vlasti. Demobilizován. V legiích sloužil do 6.3.1920. Bydlel na Otročkově.

Mlčoch Ladislav, nar. 25.4.1883 v Milkově. Ruská fronta. 6 střelecký pluk „Hanácký“. Bydlel v Praze- Smíchově. Byl profesorem na gymnáziu.

Vyroubal Josef, 13.1.1883 nar. ve Hvozďě. Bydlel v Milkově. Účastník bitvy u Zborova. Ruská fronta.

O NAŠICH PADLÝCH V PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLCE

LUDMÍROV

Kučera Josef, nar. 1879. 32 domobranecký pěší pluk. Datum úmrtí 27.6.1914. Nezvěstný. Ruská fronta.

Kučera Antonín, nar. 1895 v Ponkvi, bydlel v Ludmírově. Datum úmrtí 21. – 30.3.1915. 32 domobranecký pěší pluk. Garbow – Radom, Ruská fronta.

Navrátil Adolf, nar. 1894. 15/2 zeměbrancecký pěší pluk. Datum úmrtí 8.3.1915. Zemřel v polní nemocnici č.1/1. Pohřben v Dzialoszyce na ústředním hřbitově. Ruská fronta.

Mlčoch Antonín, nar. 15.2.1878, 31 zeměbrancecký pěší pluk. Datum úmrtí 1917. Nezvěstný. Ruská fronta.

Svozil Cyril, nar. 7.11.1880. 13 pěší pluk. Datum úmrtí: 27.10.1914. Nezvěstný. Ruská fronta.

Vyroubal Antonín, nar. 27.7.1895, 93 pěší pluk. Datum úmrtí 10.6.1916. Ruská fronta. Pozn. kadet aspirant.

OSPĚLOV

Dolanský Josef, nar. 16.4.1883, 93 pěší pluk, 33 domobranecký pěší pluk, Datum úmrtí 1915. Nezvěstný. Ruská fronta.

Smítal Antonín, nar. 1894. 93 pěší pluk. Datum úmrtí 4.8.1916. Rakousy. Zápolí. Rakousy.

MILKOV

Coufal Jan, nar. 27.1.1884, 93 pěší pluk. Datum úmrtí prosinec 1916. Nezvěstný. Italská fronta.

Vyroubal Josef, nar. 13.1.1883 ve Hvozďě. Bydliště Milkov. Střelecký pluk 13. Datum úmrtí 1917. Ruské zajetí. Ruská fronta.

Elger Johan, nar. 1893, bydliště Kadeřín. Náhradní prapor čs.pěšího pluku č.15. Datum úmrtí 25.6.1914. Tomina. Italská fronta.

Ohanka Jan František, nar. 1885, bydliště Kadeřín. Datum úmrtí 23.8.1914. Padl. Ruská fronta.

Zatloukal Ignác, nar. 6.5.1881, bydliště Dědinka, okr. Šumperk. Zeměbrancecký pěší pluk 31. Datum úmrtí 6.5.1881. Nezvěstný. Ruská fronta.

PONIKEV

Kuba František, nar. 1894. Datum úmrtí 16.7.1916. Padl. Ruská fronta. Peremyl, Horochow, gub. Volyň, Pohřben u Peremylu, u kostela. Pozn. Čs. horský prapor 7.

Kvapil František, nar. 1888. Datum úmrtí 5.6.1916. Padl. Jarkoutz, Zastawna, Bukovina. Ruská fronta. Pozn. náhradní prapor čs. pěšího pluku 13.

Kvapil Josef, nar. 23.2.1889. Datum úmrtí 1.5.1916. Nezvěstný. Heilandstatt Sarapul, Rusko. Ruská fronta.

Novotný Martin, nar. 1885. Datum úmrtí 6.6.1918. Zemřel. Čeljabinsk, Rusko. Ruská fronta.

Poděkování bývalému starostovi a kronikářovi obce Ludmírov panu Jaroslavu Petrovi.

Mgr. Daniel Žák - kronikář

SLOVO KRONIKÁŘE

Při volbě tématu do čísla, které právě držíte v ruce, padla jasná volba na téma svoboda. Letos jsme zažili a stále zažíváme, kvůli pandemii covid-19, největší omezení v našich svobodách, jaké zde nebyly od války. Dvakrát nouzový stav, omezení cestování, omezení volného pohybu, zrušení volnočasových aktivit, zavřené hostince, zákaz návštěv na DPS, zavřené školy, zákaz zpěvu. V tomto výčtu by se dalo pokračovat dále. Psychologické a ekonomické následky se v plné síle projeví následující rok. Svět bude jiný. Letos jsme si připomněli 75 roků od konce druhé světové války. Nelze na těchto stránkách v omezeném formátu popsat šest dlouhých roků nesvobody. Když před sedmdesáti pěti lety osvobodila naše obce Rudá armáda, naši občané se mohli opět svobodně nadechnout. Temná minulost protektorátu, ve kterém se dlouhých šest roků dusili, byla za nimi. Radost byla veliká. V době alternativního výkladu dějin, je nutné dalším generacím připomínat tuto dobu, aby se neopakovala. Můžeme odpustit, nesmíme zapomínat!

Íhned po vzniku protektorátu Böhmen und Mähren, v březnu 1939, byla rozpuštěna naše československá armáda. Naši navrátilci z vojenské služby si mohli ponechat vojenské stejnokroje do svého vlastnictví. V Ludmírově byl proveden nábor do místního Národního souručenství, což bylo jediné politické uskupení českého lidu. Vstoupilo do něj 133 našich občanů. Vedoucím Národního souručenství se stal rolník Antonín Faltýnek, Ludmírov č.p. 7. O čtyři roky bylo však zrušeno. Zavedeny jsou potravinové lístky. Šatenky na textil a poukázky na obuv. Došlo k uzavření vysokých škol. V budoucnu měly být uzavřeny i střední školy. Důvod? Český živel měl mít pouze základní vzdělání a pracovat jako námezdní síla. Germanizován, odsunut, vyhlazen. Přečíst si polskou, židovskou nebo ruskou literaturu nebylo možné. Kultura silně podléhala německým zájmům. Byl vyhotoven soupis zakázané literatury. Tu nebylo pod přísnými tresty možno tisknout, prodávat ani půjčovat. Také v Ludmírově na obchodě pana Petra se objevil dvojjazyčný nápis, jak určovala vyhláška. Děti ve škole se učí pouze v jazyce německém.

Naše obecní kronika byla odevzdána v roce 1940. Psaní kronik, neboli pamětních knih obcí, bylo zakázáno. Vše co souviselo s Masarykem a češtvím bylo vytěsněno a stíháno. Sklizeň toho roku je malá a špatná. Bylo málo mouky na chleba. Ta se nahrazovala moukou z ječmene. Toho roku se k nám dostavila tuhá zima. Pomrzlo mnoho brambor a řepy. Aby toho nebylo málo, v březnu se u nás prohnala velká vichřice, která natopila mnoho škod na krytinách domů. Nachumelilo tolik sněhu, že zající okusovali u stromků jejich koruny v zahradách. Dochází k rekvizicím koní a vozů. Ty jsou ovedeny do Olomouce. Obecní úřad sepisuje na formulářích tiskopisů plochy a kultury v obci, neboť byly stanoveny výměry ploch povinných osevů. Povinné byly dodávky živočišné a rostlinné produkce za pevné výkupní ceny. Sedláci si mohli ponechat pouze povolené množství zemědělských produktů, na což se velmi přísně dohlíželo. Hrozily přísné tresty a koncentrák. Za černou porážku, pálení, mletí. Také všem, kteří načerno prodávali obilí, maso a jiné potraviny.

Od 18.6.1940 se v naší obci povinně tiskátkem označují vejce. Z jedné slepice se odvádělo 60 vajec. Bojkotovat nařízení nebylo možné. Obec byla odpovědná za prováděné polní práce a každý týden musela podávat hlášení, jak zemědělské práce postupují. Po skončení prací je majitelům koní nařízen odvoz dříví z lesa. Zemědělci dodávají vše možné. Od slámy, obilí až po dobytek. Každý měsíc je sběr hadrů, kostí, železa a gumy. Výsledek sběru se musí hlásit okresnímu úřadu do Litovle. Potravinové lístky jsou v platnosti, avšak každý měsíc je jiná dávka potravin. Těžké situaci neprosněla ani tyfová nákaza, která se v Ludmírově pravidelně objevuje. Příčinou je potociční voda, jelikož vody studniční je málo. Z toho důvodu se přemýšlelo o regulaci potoka, kde meandrující voda přinášela mnoho nečistot. Toho roku je do Ludmírova zaveden telefon.

V následujícím roce 1941 ceny potravin rostou. Z měst k nám přijíždějí jejich obyvatelé a nabízejí za potraviny šatstvo, obuv apod. Je nutno dodat, že většina našich obyvatel pomohla ráda a za přiměřené ceny. Ovšem jak je uvedeno v kronice, našlo se pár jednotlivců, kteří se snažili na svízelné situaci vydělat. Rozhoduje se o obvodu pro měšťanku v Kladkách, která přišla o svých 430 ha při záboru v roce 1938, a ocitla se tak na samé hranici s Říší. Naši obecní zastupitelé byli proti zřízení školy v Kladkách. Chtěli měšťanku v Ludmírově, neboť je zde lepší spojení a není až u hranic protektorátu. Navíc obec Kladky má stejnou daňovou základnu jako Ludmírov, ovšem obě obce by přispívaly napůl, ale výhody pramenící z umístění měšťanské školy by získaly Kladky. Návrh však byl zamítnut. Jaká škoda! Vozí se kámen na regulaci potoka. Obec za vesnici pronajímá lom kameníkoví panu Odehnalovi z Konic, který láme vápenec a dodává vápenec za cenu 20 Kč za 1m³. Mlít obilí bylo možné jen na určeném místě. Nám byl určen mlýn pana Berana ve Vojtěchově. Ovšem mezi našimi občany převládá nespokojenost, neboť ve mlýně je nepořádek a pomocná síla nestihá. Ztrácejí se pytle a je zde dlouhá řada povozů, čekajících na odebrání obilí. Obilí je špatné kvality.

V roce 1942 jde zemědělská dodávka za dodávkou. Je málo mléka. A tak se snižují dávky mléka z ½ l mléka denně na ¼ l a dále na 1/16 l mléka denně. U dětí do 14 roků je to ½ l mléka denně. Z potravinových lístků se není možné uživit. Na plnění dodávek chodí kontroly. Je nedostatek dřeva. Počátkem roku 1942 se zavádějí lístky také na dřevo. Konají se soupisy lidí a ročníky 1921 a 1922 jsou nuceně nasazeny. Někteří až v Říši. V Ludmírově jsou ustanoveni sběrači hadrů a textilií, králíčích teplých kůží, svetrů, čepic apod. Jsou také sbírání holubi. V listopadu 1942 se opět u nás rekvirují koně.

V roce 1943 pokračují dodávky i kontroly plnění. Je velký nedostatek brambor, takže krmit dobytek bramborami je přísně zakázáno. Hledá se každý volný brambor, ale dodávka splněna nebyla. Porážky jsou jen na povolení. Zabíjet se může od 125 kg živé váhy. U váhy pod – je nutné požádat okresní úřad v Litovli. Odevzdává se maso i sádlo. Pokračuje sběr textilií. Je předepsáno, že každá osoba musí sebrat 30 dkg a 20 dkg odevzdat. Mezi lidmi je hodně peněz, protože je není za co utratit. Vše je vázáno na lístky.

V roce 1944 se dodávky zmenšují. Je ubráno na samozásobitelských dávkách na 1 osobu, je snížen příděl chlebovin o 8 kg za měsíc. Úspora se musí odevzdat do hospodářského družstva. Majitelé koní musí stále odvádět dříví z lesů. Po našich chlévech chodí komise a vybírá dobytek na dodávky. Chlívky jsou doslova vyrabovány a musí se odvádět z toho mála, co zbylo. Ročník 1923, který říší daroval Emanuel Moravec, byl povolán do Konic, aby nastoupil na nucené práce v Říši. Mnozí naši nuceně nasazení mladíci zasilají domů v balíčcích potraviny. Ty však nedojdou nebo jsou vyrabovány. Někteří chlápci z nástupu na nucené práce, ukrývají se. V druhé polovině roku 1944 v rámci totálního nasazení bylo omezeno vydávání časopisů, hudby, byl zákaz divadelních představení a výstav. Od vzniku Protektorátu vyhledává, zajišťuje a likviduje osoby a skupiny tajná policie gestapo, která měla dvě řídicí úřadovny – v Praze a Brně a přímo podléhaly Nejvyššímu úřadu bezpečnosti v Berlíně. Gestapo mělo právo kohokoliv zatknout a uvěznit, třeba i v koncentračním táboře, bez soudního procesu. Nikdy se neprokazovali průkazem s fotografií, ale pouze odznakem. 80% jejich činnosti tvořila činnost na základě udání.

V roce 1945 dostoupila drahota vrcholu. Budoucnost? V tomto prostoru žádná! V plánech měl být prostor Protektorátu Čechy a Morava poněmčen. Češi měli být časem odsunuti hluboko na východ do získaného nového životního prostoru. Zde měli vykonávat námezdní sílu. Šest let dušení lidské psychiky ve válečném šílenství a permanentního strachu vyvolal touhu po svobodné nové společnosti. Touhu po nových nadějích, spravedlnosti a světu bez válek.

Dne 9.5.1945 byla naše obec osvobozena Rudou armádou. Obrovská radost měla však hořkou příchut, kterou způsobil vojenský omyl, ke kterému toho dne došlo. Po sovětském leteckém útoku padli naši občané, vojáci rudé armády i wehrmachtu. Íhned po válce je v naší obci ustanoven Místní národní výbor v čele s předsedou Emanuelelem Eliášem, místopředsedou Václavem Sedláčkem, pokladníkem Bohumilem Faltýnkem. Členů MNV bylo 13 (na 15 bylo doplněno v roce 1946). Byli to: Hopjan Alois č.p. 102, Vyroubal Josef č.p. 36, Němec Josef č.p. 5, Šněvajs Vítězslav č.p. 12, Kovář František č.p. 106, Tylšar Jaroslav, Petr Jaroslav st., Šmída Jan, Kuchař Oldřich a Koutný Ambrož za osadu Dětkovice. MNV čekalo plno úkolů. 19.6.45 byl dán návrh na zřízení měšťanské školy v Ludmírově. ONV v Litovli návrh nepodpořil. 23.7.45 byl dán návrh na zřízení mateřské školy v Ludmírově. Dvoutřídní škola uvolnila třídu, z důvodu poklesu žáků, tak vznikl prostor pro školku. 2.11.45 bylo usneseno zřízení rozhlasu v obci (vysílá se v roce 1946, hlášení ze 4 ks amplionů umístěných po vesnici lze vyslechnout mezi 12-13:00). 16.11.45 bylo usneseno koupit od Pastevního družstva staré kraviny, které

jsou ve zbytku dvora. Tuto žádost Pastevní družstvo zamítlo. 26.11.45 obec zažádala koupit les tzv. Zadní horu, který byl v majetku Sylva Taroucca. 15.12.45 bylo usneseno zřízení veřejného osvětlení na Dětkovicích. Úkolů je mnoho. Země byla vydrancována po válce. Prioritou byla dodávka potravin pro obyvatele měst. Jelikož odsun Němců uvolnil dostatečnou kapacitu bytových prostor, dochází k úbytku našich obyvatel, kteří odcházejí do pohraničí (do Starého města p.S., Újezdu u Mohelnice, Kobyla nad Vidnavou apod.). Většinou rodiny zanechala v obci obydlí nezpůsobilá k dalšímu bydlení. Jen na domku č.p. 29 se nastěhoval Vyroubal Jaroslav. Roku 1945 se v Ludmírově narodilo 7 dětí (Jaroslav Navrátil, Pavla Novotná, Jaroslav Pulcr, Jana Zapletalová, Ladislav Štajgl, Jan Koutný, Jiří Vychodil) na Dětkovicích 1 dítě (Ladislav Vyroubal). Hlavní úsilí bylo vrženo na budování a výstavbu nového Československa v časech míru a pokroku. Ale to už je jiná kapitola.

Závěrem mi dovoluji, abych vám a vašim blízkým v těchto těžkých časech, popřál požehnané vánoční svátky plné pohody a do nového roku vám přeji hodně zdraví, sil, optimismu a trpělivosti.

Mgr. Daniel Žák - kronikář

PIETNÍ AKT NA SRDĚČKU - 75 LET OD KONCE VÁLKY

Dne 8.5.2020 v 15:00 hodin se na Srděčku konalo neveřejné shromáždění nadšenců z klubu vojenské historie KV Dukla a KV Haná a kronikáře obce Mgr. Daniela Žáka, který setkání domluvil. U památníku byl již 6.5.2020 položen velký věnec od Obce Ludmírov s nápisem „75 roků od konce druhé světové války“.

Kronikář obce Ludmírov přivítal všechny zúčastněné. Uniformovaní příslušníci následně vojensky nastoupili k pomníku. Na povel velitele voják Rudé armády provedl tři čestné výstřely z dobové pušky. Musím uznat, že v údolí se zvuk velmi nese a byly to rány. Následně jsme položili šerifkové kytice k pomníku našim padlým občanům a vojákům RA. Po společném fotografování jsme se přesunuli naproti pomníku na louku, kde následovalo vysvětlení událostí, které se 9.5.1945 na tomto místě staly. Účastníci besedy byli spokojeni.

Četná historická skupina vojáků Rudé armády vyvolala zájem projíždějících aut. Ta zpomalovala, některá zastavovala. Lidé mávali. Taktéž cyklisté i skupinka chodců se zastavili a z dálky sledovali dění. Setkání trvalo do 16:45 h.

Pietní akt se mnou vykonali členové KVH Dukla:

Jaromír Vykoukal – pěchota, voják Rumunské královské armády

Tomáš Toman – voják pěší jednotky RKKK (Rudá armáda) se opakovací puškou Mosin-Nagant 1891/30

Zdeněk Bezrouk – svobodník pěší jednotky RKKK (Rudá armáda) se samopalem PPS-41.

Adéla Dvořáková – voják(ka) Polské armády

Musím přiznat, že mě mile překvapily pozitivní reakce a zájem, které jsem nečekal. Takže příští rok, pokud to půjde, i s vámi. Při této příležitosti snad budu mít dopsanou brožuru „KDYŽ SRDĚČKO KRVÁČELO“, která se událostem na Srděčku věnuje podrobněji.

Mgr. Daniel Žák - kronikář

NATÁČENÍ PRO ČRo OLOMOUČ „Z KOPCA DO KOPCA“

Dne 20.6.2020 jsem natáčel, v rámci cyklu „Z kopca do kopca“, reportáže pro Český rozhlas Olomouc. Za deštivého počasí jsem s redaktorem Mirkem Kobzou prošel Průchodnici, Rudku, Bradlo i Zahálkových skalkách. V průběhu léta a začátkem podzimu tohoto roku byly reportáže odvysílány v Českém rozhlase. Ve zkrácené verzi jsou reportáže k poslechu v audioarchivu, který je na webu ČRo Olomouc. Na stránkách zpravodaje nabízím kompletní informace k jednotlivým kopcům, které jsem pro natáčení připravil.

Mgr. Daniel Žák - kronikář

PRŮCHODNICE

Průchodnice (535 m n. m.) je dalším známým a krasovým kopcem Bouzovské vrchoviny. Jedná se o nejstarší turistickou atrakci v obci Ludmírov. Starou 350 milionů let. Zhotovitelem byla sama příroda a její cena je nevyčísitelná. Severovýchodně je Průchodnice otevřena lučinatým údolím. Jde o horu spadající na sever a západ příkrě k potoku Špraňku. Na východě je ohraničena Ponikevským potokem, který protéká podzemím. Na jih se svažuje mírněji k Ludmírovsko-hvozdecké silnici. Na kopci porostlém původním bukovým lesem vystupují z podloží dva vápencové skalní útvary. Jedná se o hrubě lavicovitě světle šedé vápence, místy zkrasovělémi.

Podobné vápence můžeme vidět také ve zbytku Javoříčského krasu. Větším z nich, dlouhým asi 60 m a vysokým v nejvyšším místě od úpatí asi 12 m, prochází tři chodbovitě jeskyně, které jsou však bez krápníkových ozdob. Vchod do první chodby se podobá gotické bráně v základě 3,85 m široké a 4 m vysoké. Chodba proráží skálu směrem od severovýchodu k jihovýchodu v délce 10 m a na jihu je zakončena skalní trhlínou 2,5 m vysokou a 1,4 m širokou. Druhý vchod v základě 5,32 m široký a 4 m vysoký, ostře klenutý, nad nímž je strop 5 m tlustý. Jeskyně tvoří chodbu 6,5 m dlouhou, která k jihozápadu se zužuje a mění se ve skalní trhlínu vedoucí 16 m nahoru, odkud se do jeskyně sesypává štěr. Třetí chodba prochází skálou veskrz. Vchod je 2,1 m široký, 2,8 m vysoký, se stropem 4,8 m silným. Vede do chodby dlouhé 24 m, otevřené na jižní straně s klenutým otvorem, 2 m širokým, 1,8 m vysokým. Jelikož lze dvěma z nich pohodlně projít celým skalním masivem, dostalo podle toho toto místo i útvar přílehlavý název Průchodnice.

Prostor Průchodnice, konkrétně chodby z hlediska archeologického a paleontologického prozkoumal mezi lety 1904 a 1905 Dr. Knies. Nálezy z Průchodnice můžete vidět ve vídeňském přírodovědném muzeu. Své poznatky z tohoto průzkumu uvedl ve svém díle Stopy diluviálního člověka a fosilní zvířena jeskyň Ludmírovských. Svolení k výzkumu dal tehdejší majitel panství Čech pod Kosířem Sylva-Taroucca. Archeologické výzkumy odkryly pozůstatky mnoha druhů a také kosti stepního kura – což byl první nález tohoto druhu na Moravě. Dále se zde našly pozůstatky medvěda jeskynního. Velké šelmy byly u nás na Moravě běžnými zvířaty. Rysa ostrovida, který počátkem pliocénu osídlil celou Eurasii. Koně sprásového, který byl podobný koni Převalského. Soba polárního, který obýval nejen celou Eurasii, ale také severní Afriku. Našly se zde důkazy o pobytu člověka prehistorického. Dr. Václav Čapek, který se také průzkumu účastnil a určoval ptačí zbytky, zde nalezl nepatrný úštěpek bílého pazourku. Později jiný mnohem větší s patrnými stopami opracování. Dalšího dne narazili badatelé po dalším odebrání hlíny na malé ohniště, uložené mezi kamením v diluviální žlutce. Osamocené uhlíky, jakožto i rozpuštěný popel zasahoval do kostmi oživené vrstvy, tyto barvil do hněda až černa. Mimo roztržštěné kosti sobí a zaječící nalezl Dr. Knies při ohništi hrot z nalezeného pazourku délky 30 mm. Po jedné straně odštěpováním tupý hřbet opracovaný. Po druhé ozubeným ostrým opatřený. Což se zdá být zlomkem většího nože. Dále byly nalezeny části střepů z doby bronzové, kdy zdejší skalisko využívali první zemědělci. Na počátku minulého století se zde měl zdržovat jistý poustevník Šaňa, který občas sešel do Ludmírova, aby lidem za drobné protislužby našťípál dřevo či pomohl vykydat hnůj. V roce 2006 na jednom svahu Průchodnice byly nalezeny zkameněliny korálů, lilijic, matopor a silnostěnných ramenozočů.

Málo známou kapitolou je těžba manganových rud u Průchodnice. Výskyt manganových rud v sedimentární výplni krasové klapsy v devonských vápencích u Ludmírova popsali v roce 2002 Jiří Zimák a Jan Výmola. Na louce v lokalitě Mezi vrchy u Průchodnice byl jeskyňář ze Hvozda proveden průzkum. Po vykopání 11 metrů, zde neobjevili jeskyně, ale starou štolu na mangan, který se zde kdysi kutal. Propad byl následně zasypán, aby nedošlo k úrazu.

Přírodní rezervace Průchodnice byla vyhlášena roku 1985 na

rozloze cca 21 hektarů a je jednou z 61 přírodních rezervací nacházející se v Olomouckém kraji. Vyskytuje se zde řada vzácných druhů rostlin (lilie zlatohlávek, několik druhů orchidejí). Ve skalních útrokách přebývá jezevec a zimují letouni. Jmenovat můžeme netopýra malého, netopýra černého, netopýra hvízdavého.

Když jsme u toho hvízdání pověst praví, že dle vyprávění starých lidí se v Průchodnici zdržoval hejkal. Vábil nezkušené mladistvé, aby s nimi tančil. V neděli před sv. Janem Křtitelem se vydala jedna dívčina ze Hvozda, aby zde natrhala kořeni lásky. Její mladík za ní pospíchal. Zaslouchli houkání. Hoch k nelibosti dívky zavolal na hejkala. Po chvíli se objevila hejkalka a za chvíli po ní hejkal a dali se s dívkou a hochem do tance. Na druhý den ráno našli lidé oba milence v lese mrtvé se zkrvavenými chodidly.

K Průchodnici se lze dostat po červené turistické značce od silnice mezi Ludmírovem a Hvozdem, kde na louce lze zaparkovat automobil.

RUDKA

Rudka (589 m n. m.) je kopec Bouzovské vrchoviny ležící 134 m západně od Přírodní rezervace zvané taktéž Rudka, což je asi 1 km jižně od obce Ludmírov. Zde byly zaznamenány dva pruhy žlutohnědých slivitých břidlic – východně západním směrem. Mezi Ludmírovem a Rudkami byly v 60. letech 20 století nalezeny zkameněliny s období spodního devonu. Tenkrát zde v bahnitém mělkém moři žili nejpůvodnější prvohorní živočichové – trilobiti společně s hlavonožci se stočenou schránkou. Zrovna díky nim bylo možné zařadit nález do období spodního devonu. Právě v této oblasti se nachází soubor devonských hornin. Od Jesence, Dzbele přes Ludmírov, Vojtěchova až k Mladci u Litovle.

Přírodní rezervace Rudka byla vyhlášena v roce 1990 na ploše necelých 10 ha. Tato přírodní rezervace je součástí Přírodního parku Kladecko. Rezervace chrání smíšený les a okolní louky na vápencovém bradle s chráněnými bylinnými druhy. Podklad tvoří devonské vápence Javoříčského krasu, který se nám může jevit oproti Moravskému krasu, tak trochu v jeho stínu. Celé území Javoříčského krasu, a zde to není výjimka, jsou vyvinuty podzemní krasové jevy, mnohdy se složitými hydrografickými poměry, mnohé z nich jsou předmětem zkoumání.

Půjdeme-li z vrcholu nějakých 430 metrů listnatým lesem směrem na východ, narazíme na první jeskyni. Jeskyně byla objevená jeskyňáři Štymberk, když hledali ve sněhové nadlince skuliny, kudy ze země vychází teplejší vzduch. Jelikož se zadařilo, a byl právě svátek sv. Mikuláše, dostala jeskyně název sv. Mikuláš. Leží v nadmořské výšce 543 m n. m. Povolení kopat bylo získané v roce 2004, a to jak od majitele pana Kučery, obecního úřadu a ochránců přírody. Jeskynní systém byl podrobně zmapován panem Kohoutem v roce 2007. Délka je něco přes 20 metrů, hloubka zhruba 15 metrů. V jednom z kominů bylo objeveno krasové brčko. Tento komín dostal název Zuzčín komín. Jinak jeskyně neoplývá krasovou výzdobou. Nějakých 200 m jižním směrem se nachází ve velkém vápencovém bradle

Buriánova jeskyně, která je pojmenována podle řídicího učitele Buriána z Ponikve. Délka chodeb je 39 metrů. Cca 30 metrů od Buriánovy jeskyně vede asfaltová polní cesta z Ludmírova k Ponikvi, kudy vede cyklotrasa č. 5030. Vydáte-li se 400 m po asfaltové cestě směrem na Ludmírov, po levé straně asi 130 m od cesty se nachází Přírodní památka Skalky o rozloze 0,58 ha. Vedle cesty vede hluboká žmola, v které kdysi tekli potok. Když v roce 1945 sídlili Němci v Ludmírově, tak potok zde tekoucí měli zakreslený na starých pruských vojenských mapách.

Název Rudka je odvozen od slova ruda. Neboť manganové rudy se těžily v místní části zvané Roudný, které se nacházejí kilometr jihozápadním směrem. Železná ruda se zde těžila v 19. století. Pokusy o obnovu těžby u Dzbele byly obnoveny, když zakladatel blanenských železáren hrabě Salm dal zbudovat hutě ve Vranové Lhotě, které byly v provozu v letech 1842-1872. K přepravě železné rudy sloužila komunikace zvaná jako Stará silnic, Vojenská silnic, ale místní ji znají pod názvem Napoleonka. Vede po ní cyklostezka č. 5723. Tato cesta tvoří jižní hranici ponikevského katastru. Kdysi tudy směřovala stará vojenská cesta z Olomouce přes Konicko dále do Moravské Třebové. Přeprava rudy probíhala koňskými potahy. Ruda z těchto míst byla vozována také do Stražiska, kde bylo víc vody. Na druhou stranu vozili formani rudu k Třebůvce, která je po celý rok zásobena vodou z potoků pramenících v okolí. Avšak pro velkou vzdálenost k dopravě rudy do Vranové Lhoty a pro špatné cesty ze Dzbele byly roku 1860 hutní práce zastaveny a šachty v Roudných byly zatopeny a zasypány. Také zde probíhala těžba krevetele, žlutavého ocelku, rezavého hnědele a černého magnetovce.

Na dobu, kdy se po Napoleonce vozila ruda do Blanska, se váže jedna příhoda. Okolní sedláci jak vozili rudu do Blanska, mnoho prý na cestě propili, neboť se zastavovali u každé hospody. S naddůlním a dozorcem v Blansku se dohodli na podvodu. Sedlák dovezl ještě za tmy 3 měřice rudy a dostal stvrzenku na 10 měřic rudy. S penězi se pak všichni tři rozdělili. Když se na to později přišlo, naddůlní i dozorce spáchali ve vězení sebevraždu a dobývání rudy u Dzbele a Jesence přestalo a zbyl jen název V Roudných.

Kopec Rudka je Popelkou Javoříčského krasu neboť doposud leží mimo značené trasy - jen asi 100 m jižně od okraje rezervace prochází značená cyklotrasa č. 5030.

BRADLO

Bradlo (577 m n.m.) je kopec Bouzovské vrchoviny ležící 700 m jihozápadně od Ludmírova ležícího v Javoříčském krasu, který je vápencových bradel plný. Pouze zde dostal kopec po jednom z vápencových skalisek svůj název - Bradlo. Svah od severozápadu příkře klesá až k nivě potoka Špraňku. Naopak jihovýchodním směrem pozvolna stoupáme až k nedalekému vrcholu Rudka (589 m n.m.). Krásu hřbetu s jeho vrcholem můžeme nejlépe pozorovat ze silnice Ludmírov – Dětkovice, po které vede cyklostezka č. 5030. Hranici lesa lemují buky a zbytek je pokryt jehličnatými stromy, které zakrývají konicko-mladečský vápenec. Jeho stáří se odhaduje na 350 milionů let. V době devonu byla většina kontinentů rozložena blízko rovníku, tedy v tropickém klimatickém pásu. Ovšem z hlediska horotvorných projevů byl devon značně neklidným obdobím. V tu dobu zde bylo teplé mělké moře. Dá se říci, že jde o zbytek korálových útesů, neboť tyto útesy budovali deskovití a čtyřčlenní koráli a vápnité řasy. Po kořisti na útesech pátrali první rybovití bezčelistnatci a první ryby.

Můžeme zde v praxi pozorovat tzv. Ludmírovský vývoj. Ten tvoří přechod mezi Drahanským vývojem, což jsou spodnější břidličnaté souvrství, ale bez vulkanitů a vápencovým vývojem Moravského krasu. V tom převládají karbonátové sedimenty. Ve skalních útvarech na Bradle probíhá na podnět ludmírovského rodáka a jeskyňáře tělem i duší Jana Výmoly, speleologický průzkum.

Lámaný vápenec z těchto míst poskytoval lidem obživu. Vápenictví se na těchto místech udrželo až do první světové války.

Ve skalách bydlí nejen jezevci, lišky a netopýři, ale také jeden vetřelec. Je to psík mývalovitý. Jedná se o malou šelmu psovitou. Původní oblast rozšíření se nachází ve východní Asii, zejména v Japonsku, Koreji a na východní Sibiři. V průběhu 20. století byl pro svou cennou kožšinu opakovaně vysazen na území evropského Ruska. Odtud se postupně nekontrolovaně šířil na západ do Evropy. U nás je veden jako invazní druh. Jeho biotopem jsou mokřady a lesy v okolí vodních toků. Psík mývalovitý je aktivní v noci, den přespává v noře, kterou si sám vyhrabává, ale častěji využívá opuštěné nory jiných živočichů. Je jediná psovitá šelma, která přespává zimu, podobně jako jezevec. Jde o samotářského živočicha. Na

lukách kolem Bradla můžeme spatřit jelena sika. Zajímavý je původ jelena siky v naší honitbě. Rozšíření jelena siky nastalo v květnu 1945, kdy z obory v Žádlovicích přes poškozený plot uteklo celkem pouhých 14 ks jelena siky. 4 jeleni a 10 laní. Tento druh se lehce aklimatizoval a rozmnožil se až k nám. Brzy došlo k neúměrnému počtu této zvěře, čímž došlo ke značným škodám na lesním porostu. Muselo dojít k redukci této zvěře. V roce 1980 začal být chov jelena sika podporován a také zkoumán. Došlo k vytvoření oblasti chovu zvěře „Bouzovsko“.

Hned na protějším svahu, severně od Bradla, proniká kladec-kými fylity žila velmi kvalitního křemene. Tento hojný minerál tvoří se živici nejstarší zastoupení v zemské kůře. Má zde několik odstínů. Od bílé po šedou. Křemen se zde povrchově těžil až do 50. let minulého století. Jakmile doly převzaly Šamotové závody Velké Opatovice n. p., započalo se s ražením štol. Tyto závody byly jedním z předních výrobců záruvzdorných materiálů. Ovšem těžba byla pro nerentabilitnost zastavena. Nachází se zde také štola Jindřich. Jednalo se o průzkumnou štolu. Průzkum zde probíhal v letech 1974 – 1978. Ražbou štoly byl odvodněn původní jámový lom, který byl občany oblíbený ke koupání. Průzkumné práce byly ukončeny v roce 1981 závěrečnou zprávou a výpočtem zásob. Štola Jindřich se jmenuje po zasloužilém havíři Jindřichu Martiňákoví, který zde pracoval. Rozfáráno bylo úctyhodných 1 080 m a vyraženo bylo 584,5 m průzkumných překopů po křemenné žíle. Celkový objem vyražených důlních děl byl necelých 10 tisíc kubíků. Jižní část žíly obsahuje zlatonosné kyzky s červenými žilkami. Tento křemen obsahuje 2 – 4 gramy zlata na 1 tunu hmoty. V současné době je štola uzavřena. Místo po těžbě je revitalizováno. Ze štoly vyvěrá tok, který stéká do potoka Špraňku.

K potoku Špraňku se váže pověst. Kdysi v okolních lesích žil skřítek Špraněk. Byl ošklivý a zlý. V Ludmírově žila dívka jménem Drahůška. Jednou se vydala lesem do Hory a na Bradlo na jahody. Šla dál a dál až zabloudila. Nastala noc. Sedla si na pařez a čekala. Ve svitu měsíce se objevil skřítek Špraněk. Nabídl dívce, že se může stát jeho ženou. Drahůška byla chytrá a použila malou lest. Řekla, že musí napřed domů, ale že zabloudila a domů netrefí. Skřítek Špraněk vytáhl proutek a udeřil jím o zem. Na tom místě se objevil pramen. Dívce řekl, ať jde kolem potoka, který ji dovede domů. Voda navedla Drahůšku domů a už nikdy víc sama do lesa nechodila. A Špraněk čeká na dívku u pramene dodnes. Prý od toho čekání zkameněl. Vysvobodit ho může dívka, která ho políbí. A od těch dob dostal potok název Špraněk.

Mgr. Daniel Žák - kronikář

DOMOV PRO SENIORY LUDMÍROV „ ČI SÓ HODE, NAŠE HODE...“

Další rok nám utekl jako voda a máme tu podzim. I přes jarní i nyníšší zákazy návštěv, přes všechny obavy z onemocnění novým druhem viru a přijatá opatření, se snažíme v rámci možností dále věnovat oblíbeným činnostem, navzájem se podporovat, pomáhat si a udržovat tak míru optimizmu a pohody. Pojďme se společně ohlédnout za uplynulým měsícem...

K dobré náladě v Domově přispěla například příprava játrových knedlíčků do sváteční polévky k hodovému obědu a těšení se na neděli osmnáctého, kdy hlavním chodem byla kachna se zelím a pšezské pivo. Proč se těmto hodům ale říká „císařské“? V knize Lidové obyčejy a nápady pro šikovné ruce se dočteme, že za starých časů se posvícení slavilo téměř v každé farnosti v jinou dobu. Lidé chodili na posvícení konaná v okolních obcích nejen, aby navštívili své příbuzné a přátele, nebo aby něco utržili prodejem různých zboží, ale také proto, že se jim díky této slavnosti naskýtala možnost dobrého jídla a zároveň odpočinku od práce. A tím, jak se lidé bavili, pracovní morálka trpěla. Císař Josef II. chtěl nějakým způsobem sjednotit oslavy v celé zemi a proto roku 1786 vydal nařízení, které lidu stanovilo slavit posvícení v jeden čas. Poslušní poddaní toto nařízení přijali. Od té doby slavili třetí neděli v říjnu tzv. „císařské hody“ nebo také „havelké posvícení“. K této tradici se rádi každoročně připojujeme a hody si připomínáme.

V říjnu též naši senioři vyzdobili podzimně truhlíky ke vchodu, sklídili na zahradě dýně, na dělali kompoty, napekli švestkovou bublaninu, připravili vše na bramboráky k večeři, a protože se nám letos neurodila ani jedna pýchavka, obalili si „na mls“ kupované žampiony. I tak to byla pochoutka.

Pustili se též do louskání ořechů na vánoční cukroví a při této společné aktivitě vzpomínali na léto, kdy za krásných slunečných dnů mohli sedávat pod altánem, kde se povídalo, popíjelo kafičko, grilovaly špekáčky nebo se mlsala točená zmrzlina, kterou přivázela paní ředitelka v termo kelímcích ze dzbelovské hospody.

Všechny tyto krásně prožité chvíle a aktivity, které nás ještě čekají, dodržování tradic a zvyků, nám dodávají radost a sílu do dalších dnů.

Přeji všem za celý náš Domov též hodně síly, optimismu, a hlavně pevně zdraví!

Bc. Dagmar Trnková, sociální pracovnice
V Ludmírově 30. 10. 2020

HONEBNÍ SPOLEČENSTVO LUDMÍROV

Uplynul další rok, a tak nastává doba hodnocení minulého mysliveckého roku. Minulý myslivecký rok se počítá od 1. dubna 2019 do 31. března 2020. V mysliveckém roce 2019 – 2020 se odlovilo 48 kusů zvěře černé, 10 kusů srnčí zvěře a 18 kusů srnčí zvěře bylo sražené auty nebo uhynulé. Dále bylo odloveno 7 kusů zvěře mufloni, 5 kusů zvěře sika, 1 kus dančí, 16 lišek a 1 jezevec.

V současné době máme 19 mysliveckých členů.

V zimním období bylo prováděno přikrmování zvěře. Seno a jadrné krmivo si členové obstarávají sami, řepu zajistilo honební společenstvo.

Na počátku nového mysliveckého roku 2020 – 2021 nás postihly opatření ohledně koronaviru a museli jsme zrušit výroční schůzi. Na květnové schůzi po uvolnění daných opatření, proběhly střelby a vydávání povolenek na novou loveckou sezónu.

V době senosečí se členové podíleli na vyhánění srnčat pomocí plašičů, které roznašeli před sečením.

Dále byly provedeny opravy mysliveckých zařízení - krmelců, posedů a kazatelen. V letošním mysliveckém roce pokračuje odlov zvěře černé a zvěře dle schváleného plánu odlovu.

Chtěl bych poděkovat mysliveckým členům honebního společenstva za odvedenou práci pro myslivost a na závěr přejí jménem Honebního společenstva Ludmírov všem občanům v této nelehké době do roku 2021 hodně zdraví a osobní spokojenosti.

Za honební společenství Jindřich Kopka, myslivecký hospodář.

VÁNOČNÍ SLOVO FARÁŘE

„Bůh nikdy nedá nikomu takový dar, který není schopný přijmout. Dává-li nám Bůh dar Vánoc, pak proto, že myslí, že jsme schopni jej pochopit a přijmout.“ *Papež František*

Boží Dítě Ježíš, narozené v Betlémě, nese jako dar ve svých dlaních tajemství smíření a pokoje pro celé lidstvo. On je Knížetem pokoje. Ano, tato radostná zpráva zazněla v tuto noc nad Betlémem a stále platí pro všechny, kteří si váží tohoto vzácného Dítěte. Pamatujme, že i v době zmatků a neklidu, nejistot a pochybností, nevíry a zklamané lásky, epidemie Covid-19 a dalších vážných nemocí a těžkostí... potřebujeme si připomenout naše nejdůležitější hodnoty. Zastavit se a naučit se být vděčným za to, co máme a vidět i to, kolik dobra přinášejí lidé kolem nás.

Vánoční svátky nám připomínají, jak důležitý a krásný může být život. Křesťané věří, že se v Ježíši sám Bůh stal člověkem. Nejsou nejdůležitější dárky, sněhová nadílka či krásná světýlka na stromečku. Nejsou nejdůležitější naše nákupy, úklid či výtečné vánoční jídlo. Přejme si především pokoj a lásku, bez kterých se celá vánoční atmosféra stává jenom pustým představením a kýčovitou dekorací. Je třeba si připomenout: před dvěma tisíci léty se Bůh narodil v dějinách, v městečku Betlémě, jako člověk, aby se jednou člověk narodil pro nebe, pro věčnost. Už v této chvíli se každý z nás může trochu narodit pro nebe, jen když je v našem srdci trochu lásky, úsměvu či dobrého slova. K tomu nás vyzývá ten sám Ježíšek, který nás navštěvuje o Vánocích a obdarovává dárky.

V podstatě dnes ještě nevíme, jak budeme prožívat letošní vánoční svátky. Epidemie Covid-19 zastavila spoustu lidských aktivit, v podstatě velmi narušila letošní svátky. Mnozí z nás ztratili práci nebo alespoň příjmy. Někteří byli vážně nemocní, byt jen jednotlivci odešli na věčnost z našeho okruhu, kvůli té, podivné nemoci. Letošní svátky budou asi ještě víc prázdné, možná smutné. Když píšete tuto zprávu ani nevím, jestli mám Vás na co pozvat ohledně vánoční tematiky. Nevím, jestli se budou konat veřejná rozsvěcení stromečků v našich obcích v regionu. Určitě nebude živý betlém ve Vilémově, což bylo už velkou vánoční tradicí v nejbližším okolí. Nebudou v našich kostelích žádné adventní koncerty. Půlnoční mše sv. určitě budou, ale nevíme, jaká budou omezení, která budou platit o Vánocích, ale určitě tyto mše nebudou tak slavnostní jako v minulých letech, i když jste stejně srdečně na ně zváni.

V letošním roce se asi musíme naučit prožívat svátky jinak, více v úzkém kruhu přátel a rodiny. Bude méně příležitostí, někde na veřejnosti, prožít něco z vánoční atmosféry. Zbývá nám si to vynahradiť v přírodě a doma s nejbližšími. No co už... Musíme se naučit žít více pro sebe a nejbližší. V podstatě tady se skrývá smysl Vánoc a krása lidského života. Jsme nově pozváni objevit tajemství rodiny a důležitost jednotlivých lidských vztahů. Někdy to není tak jednoduché, ale je to v podstatě nejdůležitější úkol našeho života.

Zvu k účasti na Půlnoční mši sv., které se konají ve čtvrtek 24. prosince v Kladkách v 20.30 hod. a v Bohuslavicích v 22.00 hod. Hlavní vánoční mše sv. bude v pátek 25. prosince v Bohuslavicích v 8.00 hod. a v Kladkách v 11.00 hod. Ke krásnému a pokojnému prožití vánočních svátků přeji všem občanům hodně pokoje a lásky.

*P. Paweł Zaczyk, farář Bohuslavice u Konice a Kladky
www.farnostbohuslaviceuk.webnode.cz*

ODPADY

Vážení spoluobčané, rád bych poděkoval za Vaši rychlou reakci na nově vzniklá místa pro ukládání větví, které nám při zpracování bioodpadu činily největší potíže. S Vaší pomocí je nyní možnost štěpkování hrubé dřevní hmoty přímo u stanoviště kontejnerů a nedochází tím k jejich soustavnému přepilňování větvemi. I tak se často stává, že do kontejneru někdo vysype bioodpad hned za otevřené dveře, neodhrne jej dál a ostatní potom musí veškerý přivezený bioodpad přehazovat přes bočnice. Prosim berte ohled také na ostatní spoluobčany. Pokud máte na svých zahradách velké množství větví, nemusíte je vozit na svozová místa, ale po dohodě s obsluhou štěpkovače, je možné zpracovat dřevní hmotu na jiném místě, případně přímo u Vás. Vzniklou štěpku můžete použít jako palivo, nebo ji necháte odvézt na kompostárnu.

Množství komunálního odpadu zůstává po zavedení svozu bioodpadu již třetím rokem na stejné úrovni, ale stále se setkáváme s případy, že někteří spoluobčané, spolu s domovním odpadem také plní popelnici stavební suti. Prodražují tak celé obci ukládání odpadu na skládce.

Samostatnou kapitolou je třídění odpadu do sběrných nádob na obcích. I když je vytríděného odpadu nepatrně více než v předešlých obdobích, při pohledu na složení námi přivezeného komunálního odpadu na skládce je patrné, že v této oblasti máme obrovské rezervy a je jen na nás, zda budeme za odvoz odpadu platit čím dál více, nebo si sami necháme za vytríděný odpad zaplatit.

Chci pochválit naše spoluobčany za udržování pořádku kolem kontejnerů na tříděný odpad a bioodpad, což se však netýká místa u prodejny potravin v Ludmírově. Zde si naši spoluobčané toto místo pletou s prostorem na ukládání velkoobjemového odpadu a vyhazují zde vše, co se jim doma nehodí. Pokud je kontejner plný, tak přece nevyhodím odpad vedle s tím, že já mám problém vyřešen a on to někdo uklidí. Zajištění pořádku zde je jednoduché, prostor bude monitorován průmyslovou kamerou. Ani ta však nezabrání vandalům v poškozování obecního majetku, což se stalo v lednu v Milkově, kde neznámý vandal zapálil kontejnery na tříděný odpad a čtyři zcela zničil.

Jan Kuchař - starosta

ČINNOST JEDNOTKY SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ LUDMÍROV

Prvním zásah v roce 2020 byl vyhlášen krajským operačním střediskem (KOPIS) dne **13. ledna 2020 v 0:53**, likvidace požáru kontejnerů v Milkově .
Dne **22. března 2020 5:40** jsme po domluvě s KOPIS hlídkovali ve spolupráci s Armádou České republiky a Policií České republiky při uzavření Litovelska kvůli nákaze COVID 19 (stanoviště Mladeč).
Ve dnech **23. března, 24. března, 25. března, 27. března, 17. dubna, 20. dubna a 21. dubna 2020** – na žádost starosty obce Ludmírov jsme poskytli seniorům našich obcí rozvoz potravin, roušek a desinfekce (COVID 19).
Dne **9. června a 11. června 2020** byla Jednotka Ludmírov povolána KOPIS na pomoc při odklizení následků po povodni na Uničovsku (výjezd vždy ve 14:20 návrat 23:00).
V úterý **9. června 2020 a ve čtvrtek 11. června 2020** jsme byli požádáni o pomoc při odstraňování následků po povodni v Šumvaldu.
Dne **29. června 2020 v 19:33** si nás zdravotní záchranná služba vyžádala na pomoc při transportu pacienta v Ludmírově.
Dne **21. července 2020 v 12:22** byl vyhlášen poplach na hořící rodinný dům na Dětkovicích.
Dne **27. července 2020 v 19:11** jsme byli požádáni o pomoc při likvidaci obtížného hmyzu v Milkově.

Výjezdová jednotka sboru dobrovolných hasičů Obce Ludmírov čítá 15 členů.
Pro zvládnutí mimořádných událostí se každý rok členové jednotky zdokonalují při školení, velitelé a strojníci se podrobují pravidelnému školení a testům na stanici Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje v Prostějově. Mimo jiné máme tři proškolené zdravotníky. Čtyři členové mají školení na práci s motorovými pilami. Dále se v našich řadách nachází technik spojové služby, technik ochrany obyvatelstva a technik strojní a chemické služby. Chtěl bych touto cestou poděkovat obci a olomouckému kraji za poskytnutí finanční částky na obnovení vybavení, které je již nevyhovující. Jsme tu pro Vás 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, 365 dní v roce...

Za JSDH Ludmírov velitel jednotky Michal Nedoma.

DČOV HLAVNÍ CÍL

Zastupitelstvo obce Ludmírov na začátku svého funkčního období rozhodlo o ukončení příprav projektu centrální splaškové kanalizace v obci Ludmírov. Stalo se tak zejména z důvodu nevyřešení problému s odpadní vodou pro všechny naše občany. Pokud by projekt centrálních splaškových kanalizací počítal se všemi nemovitostmi v našich pěti místních částech, byla by cena tohoto projektu 91.471.160,- Kč, což by znamenalo od obce Ludmírov dofinancování akce v částce 33.158.296,- Kč. Vznikla proto oprávněná obava, aby nedošlo k podobné situaci jako při plynofikaci, že na některou místní část už nebudou peníze.

Z několika možných variant, jak tuto situaci řešit, je decentralní čištění odpadních vod pomocí domovních čistíren. Obce s podobným charakterem území, jako má Ludmírov se svými místními částmi, na tuto variantu přistupují a tato se jeví, jako dlouhodobě udržitelná. Zastupitelé nyní zvolí nejvhodnější způsob s ohledem na finanční zátěž jak pro obec, tak pro občany, kteří se tohoto projektu budou účastnit. Pokud jsou tyto akce částečně financovány dotacemi, nelze domovní čistírny budovat v objektech určených k rekreaci, kde není nikdo přihlášen k trvalému pobytu. S tímto je třeba při přípravě projektu počítat a na tuto situaci s předstihem reagovat.

Jan Kuchař - starosta

KULTURNÍ AKCE V OBCÍCH

V letošním roce, bohužel, se díky zavedeným vládním opatřením z důvodu šíření nákazy Covid-19, nekonaly některé plánované jarní a podzimní akce. Připravené vítání občánků na 29. března 2020 se muselo kvůli opatřením odložit s tím, že další termín byl připraven na 10. října 2020, ale bohužel nastala stejná situace. Doufáme, že se vítání občánků podaří uskutečnit co nejdříve po zrušení všech vládních opatření.

8.12.2019 proběhla Mikulášská nadílka, kterou pořádá Obec Ludmírov. Druhým rokem se konala na hřišti v Ludmírově. Ohňostroj, občerstvení a nadílka pro děti. Velká účast dětí a dospělých a dobré počasí, to vše vytvořilo opět vydařenou akci.

17.1.2020 pořádal SDH Ludmírov ve spolupráci s Obecním úřadem Ludmírov tradiční ples, který se konal v sále ZOD Ludmírov. Na plese hrála hudba Rose Band, bylo zajištěno občerstvení a bohatá tombola. Ples se vydařil, účast na plese byla hojná.

1.5.2020 se konalo v některých našich obcích stavění máje, které samozřejmě bylo neveřejné a neorganizované. Máj stála v Dětkovicích, v Milkově a letos byla postavena máj v Ludmírově na stráni.

27.6.2020 se uskutečnil tradiční dětský den v Milkově. Letos velmi přálo počasí, účast dětí a rodičů byla velká. Pro děti bylo připraveno spoustu atrakcí a soutěží, malování na obličej, děti obdržely balíčky s pochutinami, připravené bylo občerstvení a také hrála reprodukováná hudba. Zábavné odpoledne završilo řádění dětí v pěně.

27.6.2020 již čtvrtým rokem se uskutečnil tradiční výstup na Praděd (80 km nonstop). Skupinka nadšenců (letos 4 z Dětkovic a 4 přespolní) vyrazila na náročnou trasu. Účastnila se také jedna žena, která absolvovala výstup už dvakrát. Ti, co došli, ale i ti, co nedošli do cíle, zaslouží velký obdiv za odvahu a chuť se poprat s tak náročným cílem.

17.7.2020 se konala vernisáž „Ospělovské obrázky“ od autorky Jaroslavy Zapletalové, která byla umístěna v bývalé škole v Ospělově.

24.7.2020 pořádal hasiči z Ponikve pouťovou zábavu, která měla tak trochu nahradit neuskutečněnou akci „Kácení máje“, která je v Ponikvi velmi oblíbená s velkou účastí i z okolních vesnic. Počasí zábavě úplně neprálo, bylo spíš chladnější, ale i tak byla účast dobrá.

25.7.2020 probíhal v Dětkovicích dětský den. Pro děti byl připravený žraločí hrad, hasičská pěna, střelba ze vzduchovky, hry a občerstvení.

8.8.2020 pořádal hasiči Ospělov již tradiční „Posezení pod lipami“, kde večer hrála skupina Tóny, pro děti připravený skákací hrad a pro všechny účastníky byla připravena tombola a dobré občerstvení.

28.8.2020 proběhla akce Dětkovice aneb kino na Třináctce. Jednalo se o filmový večer, kde se promítaly filmy pro děti a letní oddechovky pro celou rodinu.

5.9.2020 proběhla opět vydařená akce „Dětkovický bramborák“. V letošním roce se přihlásilo celkem 16 vzorků bramboráků. Porota vyhodnotila a odměnila vítěze o nejlepší bramborák, ale i ostatní soutěžící byli odměněni.

V měsíci březnu byla doplněná pamětní deska a Boží muka u Dětkovic směr k Milkovu. Vše zhotovil a dodal kameník a sochař pan Müller z Ludmírova.

30.6.2020 se uskutečnily „Závody do vrchu“ v Konici, kterých se zúčastnil pan Jaroslav Stražický a jeho syn Jaroslav Stražický, který se umístil na 3. místě. Gratulace.

5.12.2020 byla připravena Mikulášská nadílka trochu jinak. Z důvodu vládních opatření nebylo možné shromáždění většího počtu osob. Aby naše děti nepřišly o svou nadílku, Mikuláš s čerty (letos s třemi krampy), objížděli naše vesnice a balíčky s laskominami dětem rozdali. K přepravě balíčků byla použita čertovský nazdobená čtyřkolka s vozíčkem.

Velká gratulace patří také PF Stáji Ludmírov za úspěchy v dostihové sezóně 2020.

Přes všechnu složitou situaci v letošním roce se v letní sezóně o příjemné setkávání občanů postarala „Hospoda u Nováků“ a víkendová posezení s občerstvením u Vařeků v Ludmírově.

Bc. Dagmar Spáčilová - místostarostka

HOSPODAŘENÍ V LESÍCH POD SPRÁVOU SPOLEČNOSTI BOUZOVSKÉ LESY S.R.O.

Vážení občané.

Dovolte, abych vás ve stručnosti seznámil s průběhem roku 2020 v našich lesích.

Od počátku roku jsme pokračovali ve zpracování kůrovcového dříví a zelené nahodilé těžby/zlomy a vývraty/. Těžební práce pokračují naplno prakticky po celý rok, přičemž do konce října bylo zpracováno 22059 m3 dříví. V listopadu a v prosinci předpokládám těžbu dalších cca 2,5 tisíc m3. Je nutné si přiznat, že i přes vlhkostně příznivý rok jsme zejména v červenci a srpnu nestíhali zpracovávat kalamitu včas/strmý nárůst napadeného dříví a pozdní příjezd harvesteru/. V současnosti zpracováváme dříví napadené i dříví již kůrovci zcela opuštěné i nahodilou těžbu listnatou. Úmyslná těžba probíhá v probírkách do 40 let. Vývoj počasí/zejména srážek/ byl velmi příznivý a ve vztahu ke kůrovci/minimálně o generaci méně než vloni/, vzbuzuje značný optimismus. Je zjevné, že „asanace plísněmi“ zafungovala v poměrně velké míře.

Jarní zalesňování jsme započali v březnu a dokončili v dubnu zasazením cca 116 tisíc ks sazenic. Na ujímavost měl nepříznivý vliv měsíc duben, kdy spadlo pouze asi 2 mm srážek. Podzimní zalesnění proběhlo v říjnu a listopadu/cca 90 tisíc ks sazenic/. Co se týká zastoupení dřevin jasně dominovaly listnaté sazenice/buk, dub, klen, lípa/. Smrku bylo vysazeno cca 35 tisíc ks, což představuje asi 17 % z celkového množství. S výsadbou listnáčů souvisí i nutnost výstavby oplocenek/do konce října postaveno asi 15 km/. V souvislosti s tímto nelze nezmínit stále vysoké stavy zvěře, které neumožňují zalesnění bez oplocenek, a hlavně odrůstání přirozeného zmlazení v lesních porostech.

Dříví jsme nejvíce opět dodávali na Pilu Javořice/47 %/, dále potom na pilu Šternberk, firmu Proxima a.s., HPS Litovel, Empo holz Jemnice, pilu Vojtěchov, Bohuslavice, Litovelskou lesní a další.

Na hodnocení ekonomické situace je ještě brzy, ale již nyní lze konstatovat, že bez příspěvků na kůrovcovou kalamitu ze strany ministerstva zemědělství by byl náš hospodářský výsledek v záporných číslech. Lze jen doufat, že příští rok se bude tomu letošnímu co nejvíc podobat ve výši srážkových úhrnů, zejména v letních měsících. Spolu s minimálním výskytem bořivých větrů, je toto předpokladem k takovému vývoji cen dříví, které umožní vlastníkům lesa a správcům lesů hospodařit v budoucnu opět bez státních dotací.

Miroslav Půr - jednatel

CHARITA KONICE INFORMUJE O SVÝCH TERÉNNÍCH SLUŽBÁCH

Charita Konice poskytuje péči prostřednictvím několika služeb: Charitní pečovatelská služba, Domácí zdravotní a hospicová péče, Dům pokojného stáří v Bohuslavicích a Mateřské centrum Srdíčko. Svým klientům nabízí také duchovní doprovázení tzv. pastorační službu. Od roku 2021 bude Charita Konice otvírat ještě službu odlehčovací, kterou mohou klienti a rodinní příslušníci využívat dle předchozí telefonické domluvy. Nyní se pokusíme přiblížit Vám terénní služby, tzn. služby poskytované v domácím prostředí klienta či pacienta.

CHARITNÍ PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Pečovatelská služba Charity Konice poskytuje terénní a ambulantní formu.

Díky pečovatelské službě je umožněno klientovi, aby zůstal ve svém domácím prostředí. Vytváříme podmínky, ve kterých se klient cítí důstojně, respektujeme způsob života a přizpůsobujeme se klientovým potřebám.

TERÉNNÍ SLUŽBA

Pracovníci v sociálních službách dojíždí do domácího prostředí ke klientům, aby jim pomohli zajistit úkony běžné péče o svoji osobu (např. krmení, oblékání, chůze, přesuny...), zajišťují pomoc při osobní hygieně a péči o vlasy a nehty, dále napomáhají při zajištění stravy či dovozu stravy, úkony spojené s péčí o domácnost klientů (např. nákupy, úklidy, praní a žehlení prádla...) a v neposlední řadě také zajišťují doprovod dospělých k lékaři, na úřady apod. Všechny úkony jsou poskytovány na základě písemné Smlouvy uzavřené mezi klientem a Pečovatelskou službou a jsou zpoplatněny dle platného Stanovení úhrad (ceníku).

AMBULANTNÍ SLUŽBA

Pracovníci pečovatelské služby zajišťují službu přímo na dispečinku Charity Konice. Jedná se především o úkony spojené s hygienickou péčí, kdy klient, který nemá vhodné zázemí pro hygienickou péči ve svém domácím prostředí, přijede sám, nebo ho dovezeme na dispečink, kde je klientovi poskytnuto zázemí pro koupání ve vaně. V případě potřeby využíváme také elektrický zvedák, pomocí něhož můžeme klienty do vany přesunout.

Hrazení za provedené úkony pečovatelské služby je stanoveno na 120,- za hodinu, dle skutečně spotřebovaného času při provedení úkonu dle platného znění vyhlášky 505/2006. Právě na úhradu pečovatelských úkonů je poskytován příspěvek na péči, o který si mohou klienti žádat na Úřadu práce.

V případě získání dalších informací nás můžete kontaktovat na adrese:

Karafiátova 12, Konice, příp. na tel.: 736 250 539.

Vedoucí a sociální pracovníce pečovatelské služby:

Naděžda Páleníková DiS., tel.: 739524364, email: nadezda.palenikova@konice.charita.cz

Sociální pracovníce pečovatelské služby:

Bc. Iva Vrbová, tel.: 731640799, email: iva.vrbova@konice.charita.cz

DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ A HOSPICOVÁ PÉČE

Domácí zdravotní a hospicová péče je poskytována na základě domluvy pacienta s obvodním nebo odborným lékařem. Je plně hrazena ze zákonného zdravotního pojištění. Tato služba poskytuje odbornou péči prováděnou kvalifikovanými zdravotními sestrami. Zdravotní sestřičky dojíždějí do domácnosti k pacientovi a provádí odborné úkony – aplikace injekcí a inzulínu, převazy dekubitů aj., odborná rehabilitace, příprava léků apod. Dále v rámci této služby jsou zapůjčovány i kompenzační pomůcky (polohovací postele, chodítka, WC křesla, invalidní vozíky apod.)

V případě získání dalších informací nás můžete kontaktovat osobně na adrese:

Zahradní 690, Konice, případně telefonicky 582 396 217

Vrchní sestra Domácí zdravotní a hospicové péče:

Jana Štugelová, tel: 723 244 791, email: jana.stugelova@konice.charita.cz

CHARITNÍ ODLEHČOVACÍ SLUŽBA

Charitní Odlehčovací služba je nově otevřenou sociální službou od roku 2021. Tato služba bude poskytována formou terénní.

Posláním terénní odlehčovací služby je péče o klienta, který se o sebe nedokáže z důvodu věku, chronické nemoci nebo zdravotního postižení postarat a je o něj pečováno v domácím prostředí. Úkolem terénní odlehčovací služby je poskytnout pečující osobě nezbytný čas k odpočinku nebo zajištění potřebných záležitostí.

Služba bude poskytovat tyto úkony:

Pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o svoji osobu – převlékání, krmení, chůze doma i venku, přesuny apod.

Pomoc při osobní hygieně – hygienická péče na lůžku, v koupelně, péče o vlasy, nehty aj.

Pomoc při přípravě a podání jídla a pití

Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím – doprovod k lékaři, na úřad, upevnění kontaktu s rodinou apod.

Sociálně terapeutické činnosti – podpora a rozvoj osobních a sociálních schopností a dovedností podporujících sociální začleňování osob

Pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí

Výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti – nácvik a upevňování motorických, psychických a sociálních schopností apod.

Služba bude zpoplatněna dle platného Stanovení úhrad, které je stanoveno na 130,- Kč za hodinu, dle skutečně spotřebovaného času ve prospěch klienta Odlehčovací služby.

V případě jakýchkoliv dotazů nás neváhejte kontaktovat na adrese:

Karafiátova 12, Konice, nebo na telefonu: 736 250 539

Vedoucí a sociální pracovnice Odlehčovací služby:

Naděžda Páleníková DiS., tel: 739 524 364, email: nadezda.palenikova@konice.charita.cz

Sociální pracovnice Odlehčovací služby:

Bc. Iva Vrbová, tel.: 731640799, email: iva.vrbova@konice.charita.cz

V úvodu zmiňovaná pastorační služba je poskytována zdarma, na základě předešlé telefonické domluvy na tel. čísle: 731 646 889. Provoz a program mateřského centra zveřejňujeme na webu Charity Konice (www.konice.charita.cz), kde přinášíme také další informace o našich službách a aktivitách vč. kontaktů na naše pracovníky.

Vedoucí a sociální pracovnice pečovatelské služby - Naděžda Páleníková DiS.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Počty obyvatel v našich obcích k 30. 11. 2020:

Ludmírov	201	180 dospělých	21 dětí
Ponikev	139	121 dospělých	19 dětí
Milkov	77	67 dospělých	10 dětí
Ospělov	68	58 dospělých	10 dětí
Dětkovice	52	41 dospělých	11 dětí

CELKEM 538 obyvatel

- odstěhováno 5

- přistěhováno 15

Narození:

Stražický Adam	Milkov
Pavlíček Miroslav	Ospělov
Pavličková Štěpánka	Ospělov
Jakub Večeřa	Ponikev

Rozloučili jsme se s těmito spoluobčany:

Jopková Jindřiška	DpS Ludmírov
Nerušilová Alžběta	DpS Ludmírov
Pouličková Zdeňka	DpS Ludmírov
Felnerová Anežka	DpS Ludmírov
Hofman Josef	DSP Ludmírov
Sedláčková Marie	DSP Ludmírov
Stražická Marie	Ludmírov
Velš František	Milkov
Kuba Vojtěch	Ponikev
Žouželka Roman	Ponikev
Chytil Rudolf	Ludmírov
Pugner Tomáš	Ludmírov
Jachan František	Dětkovice

Významná životní jubilea v roce 2020 oslavili:

50 let

Dolanská Martina Ospělov
Šmídová Šárka Ludmírov
Spurná Marta Ludmírov
Bombera Kamil Ludmírov
Coufalová Iva Ludmírov
Kubová Marcela Ludmírov
Muzikant Petr Ponikev
Šoupal Jiří Ponikev
Kuchař Jan Dětkovice

55 let

Slouka Vlastislav
Němec Petr Ponikev
Stoszek Miroslav Ludmírov
Křížovičová Jaroslava Ludmírov
Skácel Petr Dětkovice

60 let

Grézlová Jana Ludmírov
Filípková Jitka Ludmírov
Filípek Jiří Ludmírov
Portešová Alena Ponikev
Hájek Antonín Ospělov

65 let

Žáková Marie Milkov
Bítalová Marie Milkov
Mikmek Květoslav Ospělov
Stražický Vladimír Ludmírov
Kvapilová Jarmila Ponikev
Benešová Zlatuška Ludmírov
Müller Václav Ludmírov
Smítalová Miluše Ludmírov

70 let

Kučerová Stanislava Ludmírov

75 let

Jachanová Stanislava Dětkovice
Jedličková Ludmila Ludmírov
Zahálková Ludmila Ludmírov

Kubová Jiřina Ponikev
Odehnal Jiří Ospělov
Šoupal Jiří Ludmírov
Mrnka Václav Milkov

80 let

Kučerová Věra Ludmírov
Obšel Antonín Ponikev
Prucek Bedřich Ludmírov

85 let

Spurná Jarmila Ludmírov
Švecová Vlasta Ponikev
Vyroubalová Květoslava Ludmírov
Zapletalová Věra Ludmírov

90 let

Popelková Květoslava Ludmírov

95 let

Václavek Radoslav Ludmírov

97 let

Štefková Věra Ludmírov

Blahopřejeme všem oslavencům a přejeme hodně zdraví do dalších let.

PÁR SLOV ZÁVĚREM

Vážení spoluobčané,
uběhl další rok a opět jsme pro Vás připravili druhé číslo zpravodaje Obce Ludmírov. Samozřejmě by to nebylo možné bez konzultací a pomoci všech přispěvatelů do zpravodaje, kterými touto cestou velmi děkuji za spolupráci, za poskytnuté články a fotografie. Snad se nám podařilo Vás našimi články zaujmout a informovat o událostech historických i současných.

Rok 2020 byl pro nás všechny těžký. Nikdo z nás před rokem netušil, co nás všechno čeká. Z důvodu šíření nákazy koronaviru nás čekala během roku různá opatření, zvláště na jaře a na podzim, což znamenalo hlavně používání roušek na obličeji a zvýšené dodržování hygieny. Na jaře se v našich vesnicích nákaza nepotvrdila, ale bohužel na podzim několik našich občanů nákazu prodělalo nebo byli v karanténě. Po prázdninách se zvýšil výskyt nákazy a všechna vládní nařízení a opatření vedla k omezenému pohybu obyvatel, kulturní dění a činnost na vesnicích byla minimální.

Je předvánoční čas, dochází k postupnému uvolňování opatření, ale tato nákaza mezi námi bohužel stále zůstává.

Proto Vás, milí spoluobčané, prosím, abyste nadále dodržovali určitá pravidla, která by zabráňovala případnému šíření, a tím byli ohleduplní vzájemně jeden k druhému. Současně Vám všem přeji, abyste prožili pokojné vánoční svátky se svými blízkými, abyste byli hlavně zdraví a neztráceli jste optimismus. Nám všem přeji, aby byl pro nás ten příští rok veselejší, pokud možno, bez potřebných opatření.

Těším se na Vás v příštím roce, snad v lepších časech.

Bc. Dagmar Spáčilová, místostarostka

PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ,
HLAVNĚ ZDRAVÍ,
ŠTĚSTÍ, SPOKOJENOST
A HODNĚ SIL A OPTIMISMU DO ROKU 2021
VÁM VŠEM PŘEJE

OBEC LUDMÍROV